

SITKEI HÍREK

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

V. évfolyam 2. szám 2005. június

Közyűlést tartott a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület

Ismét Kovács Ferencet választották az egyesület élére

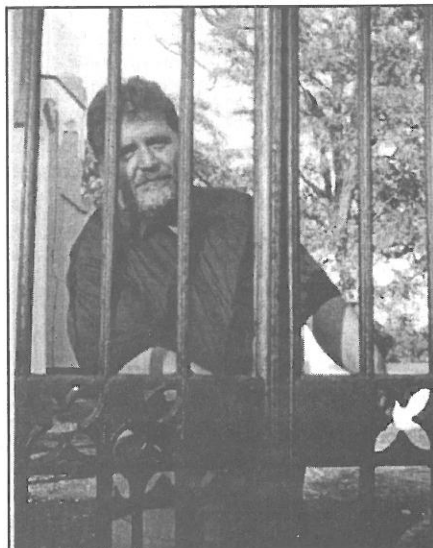
A Kápolnáért Kulturális Sportegyesület elnökségének és ellenőrző bizottságának 4 évre szóló mandátuma április 21-én lejárt. Az egyesület vezetőségválasztó közgyűlésére 2005. május 28-án került sor a sitkei művelődési ház nagytermében. Éjszakába nyúló közgyűlésen választotta meg a tagság az egyesület 9 tagú elnökségét és 3 tagú ellenőrző bizottságát.

A határozatképes közgyűlésen a megjelentek először az alapszabályban rögzített kötelező beszámolókat hallgatták meg, majd az alapszabály módosításáról határoztak. Ezt követte a jelölőbizottság jelentése a választás előkészületeiről, illetve jelöltállításról. Későre járt már, amikor a többfordulós választás után a 2005. évi program ismertetésére került sor.

Az első napirendi pont keretében Kovács Ferenc elnök, az egyesület tevékenységéről, a választás óta végzett munkáról adott számot. Az előadó szólt az egyesület alaptevékenységéről, a kápolna felújításáról, koncert és kiállítás szervezéséről, valamint az ún. bonbonról, amelyet a fő célon kívül az egyesület az évek során magára vállalt a községben. Az egyesület támogatta a labdarúgó szakosztály működését, a helyi civil szervezetek tevékenységét, az öregek napja megszervezését, valamint a negyedévenként megjelenő Sitkei Hírek kiadását. Kovács Ferenc elnök megköszönte a 4 éves munkát, és kérte a tagság további segítségét és bizalmát a munka folytatásához.

Martonfalvi Miklós gazdasági vezető az egyesület pénzügyi-gazdasági

helyzetét elemezte. Megállapította, hogy a vizsgált időszakban az egyesület jelentősen megerősödött. Sikeresek lettek pályázatai, eredménnyel zárultak rendezvényei, és a támogatók köre is nőtt. A Wesselényi Miklós Sport Közalapítvány pályázatán, illetve a Bozsik labdarúgó utánpótlás nevelési programon keresztül nyert pénz cél szerint került felhasználásra. A kiadások között említette még a

Kovács Ferenc,
a régi-új elnök

rendezvényekre, a kisebb felújításokra fordított összegeket, a helyi szervezeteknek nyújtott támogatásokat, valamint egy koncertszervező cég ellen indított felszámolási eljárás kiadási költségeit.

Az elnökség jó pénzügyi alapokat biztosítva adhatja át mandátumát a következő elnökségnek – fogalmazott az előadó.

(Folytatás a 3. oldalon)

Tartalom:

- Közyűlést tartott az egyesület 1., 3. l.
- Nyári tábor 2. l.
- Tóth Ferencre emlékezünk 3. l.
- Sitkeiek lettek 4. l.
- Kissitkei fogolytábor 5. l.
- A Tankcsapda Sitkén 5. l.
- 15 éve nyílt meg 6., 7. l.
- Mestersége címere 7., 8. l.
- Kérdeztünk, válaszoltak 9. l.
- Húsvéti torna 10. l.
- Múltidéző beszélgetés 11., 12. l.

Nyári tábor - másodszor

Az elmúlt év augusztusának első hetében gyermekzsivajtól volt hangos a művelődési ház. 32 gyermek vett részt azon a játszóházon, amelyet a szabadidő hasznos eltöltéséért szerveztünk. Mindennap két kézműves foglalkozás volt, melyeken többek között szalmát fontunk, üvegképet, kavicsot festettünk, rézészert készítettünk, bőrtöttünk, de a gyertyaöntés és a textilfestés rejtelmét is elsajátítottuk. A hét közepén a Vasi Logo-Mobil által biztosított sporteszközökkel mozoghattunk fent a Szedresben, de természetesen nem csak ekkor sportoltak a gyerekek, hiszen a kézműves foglalkozások szünetében és késő délutánonként is különféle versenyek zajlottak. Tollaslabda, ping-pong egyéni versenyen és röplabda csapatban mérhették össze ügyességüket. Esti programok között szerepelt a disco, a bábszínház s az aerobik is. A záró nap is mozgalmasnak bizonyult, hisz magunk főzte gulyást ebédeltünk, melyhez a nagymamák, anyukák sütöttek finom pogácsát. Az elkészült kézműves darabokból kiállítást rendeztünk, melyeket az érdeklődők is megtekinthettek. Közben a nagyobb gyerekek egy TOTO-t töltöttek ki falunk történetéről, a kis óvodásoknak pedig különféle feladatokat kellett megoldaniuk. Estefele volt az eredményhirdetés, ahol a gyermekeket a sportversenyeken elért eredményeikért jutalmaztuk. Mire véget ért, az apukák jóvoltából izzó parázs várt ránk, melyen a szalonnát és virslit ropogósra süthettük. Aztán összecsapott a gyerekek és szülők csapata, amikor is egyre többen lettünk a pályán, hisz mindenki játszani akart. Sötétedésig ütöttük a labdát, s mikor már semmit sem láttunk, a ping-pong asztal került megint előtérbe. Még elfogyasztottuk a maradék gulyást, jót beszélgettünk, s majdnem éjfél volt, mikor bezárult a tábor kapuja. A gyerekek morogva mentek haza, még szívesen maradtak volna, s ez adta meg a sok-sok szervezésnek, fáradozásnak az értelmét. Nagy öröm volt

számunkra, hogy ez alatt az egy hét alatt nem kellett senkit fegyelmezni, a gyerekek egymást segítették a foglalkozásokon, szó nélkül terítették a közös étkezésekhez. Egyszóval öröm volt velük lenni.

Ezért is gondoltunk arra, hogy az idén is megszervezzük a tábort a tavalyihoz hasonlóan, 5 évnél idősebb gyermekek részére. A tábor ára 2500 Ft lesz, melyből biztosítjuk a háromszori étkezést. A reggelit, az uzsonnát idén is magunk készítjük, az ebédet pedig az önkormányzat konyháján fogyasztjuk el, ahol tavaly is nagyon finom ételekkel vártak bennünk minden nap. A kézműves foglalkozások többségét az idén Nyúl Lászlóné fogja tartani, aki sárvári óvónő, s népi játszóház vezetői továbbképzésre jár Zalaegerszegre. Reméljük, a tavaly elmaradt rendőrségi bemutatót is be tudjuk pótolni.

A tábor ideje: 2005. augusztus 8-12. Jelentkezni június 25-ig lehet. A jelentkezési lapokat mindenkireh eljuttatom, s a könyvtárba kérem leadni, ahol a pénzt is be kell fizetni július 15-ig. A jelentkezés csak így lesz érvényes, hisz a foglalkozásokhoz az anyagokat, az élelmiszereket előre meg kell vásárolni.

A tábor ideje alatt lesznek megtekinthetők azok a rajzok is, melyeket a „Szép Magyar Nyelvünkért” Közalapítvány rajzpályázatára érkeztek be

Végül szeretnénk megköszönni minden patronálónknak, de legfőképpen a Sitkei Önkormányzatnak, a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesületnek és az ajkai Polus Coopnak a támogatást. De köszönet a lelkes szülőknek, nagyszülőknek és ismerősöknek, akik minden segítséget megadtak a tábor sikeres lebonyolításához.

Gróf Lászlóné

Színházlátogatás Sopronban

A nevetés gyakran hiányzik az életünkben, de azt hiszem, mindannyian nagyon vágyunk rá. Május 14-én volt benne részünk bőven. Nem volt nehéz összegyűjteni a több mint 50 főt a színházlátogatásra. A jegyek napok alatt elkeltek.

A Charley néniét a Soproni Petőfi Színház előadásában néztük meg. Volt olyan közöttünk, aki már többször is látta a darabot, mégis élvezte az előadás minden percét, hisz a már ismert történet a színesek játéka, egyénisége miatt teljesen átalakult, és az újdonság erejével hatott.

Az előadáson minden lehetőséget kihasználtak, hogy a közönséget megneveltessék. Mi pedig

tapssal jutalmaztuk a poénokat, az ismert dalokat, a komikus helyzeteket, és a színeszek lelkes, fáradhatatlan munkáját.

Hazafelé a buszon már egy újabb színházlátogatást terveztünk.

Blanche

A színházlátogatók egy csoportja

Arany oklevéllel díjazták Varga Máriát

Budapesten a XIV. Országos Népművészeti kiállítás zsűrije Varga Mária hímnőnek, az Élő Népművészet elnevezésű kiállításon nyújtott kiemelkedő teljesítményét arany oklevéllel díjazta. Varga Máriának ezúton is gratulálunk.

Szerk.

Felhívás

A Hímző-szakkör július 12-től háromnapos kirándulást szervez. A tervezett program:

1. nap: Budapest, Iparművészeti Múzeum, Országos Népművészeti kiállítás, Mátrafüred, Parád, Egerben szállás.

2. nap: Bükk hegység: Szalajka völgy, Lilafüred, Egerben szállás

3. nap: Mezőkövesd, Matyó Múzeum, Százrózsás kiállítás, Hollókő

Az autóbusz légkondicionált, WC-vel, hűtővel ellátott. Várható költség: 12.000 Ft (autóbusz+szállás díja). Jelentkezni a Sitkei Hírek megjelenését követő 3. napig lehet Domján Lászlónénál a Polgármesteri Hivatalban.

Varga Mária

Közügyűlést tartott a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület

Ismét Kovács Ferencet választották az egyesület élére

(Folytatás az 1. oldalról)

Domján Lászlóné, az ellenőrző bizottság elnöke az ellenőrzés tapasztalatait összegezte. Az elvégzett vizsgálat alapján az egyesület gazdálkodását jónak értékelte. Bár a bevételekkel együtt a kiadások is megnövekedtek, a gazdálkodásra a takarékoság a jellemző. Egy tévhitre hívta fel a figyelmet, miszerint a kápolna társadalmi munkában, a fellépő együttesek felajánlásai eredményeként szépült meg. A kápolna és környéke tulajdoni viszonyait ismertette a tagság előtt. Kérte, hogy az egyesület az alapítók által képviselt szellemiséget vegye tovább.

Domján Lászlóné elnök beszámolóját **Pénzes László**, az ellenőrző bizottság tagja a labdarúgókra vonatkozó bíráló megjegyzéseivel egészítette ki.

A következő napirendi pont keretében Kovács Ferenc elnök az alapszabály módosítására tett javaslatot. Az egyesület alapszabálya úgy rendelkezik, hogy a labdarúgó szakosztály választott vezetője automatikusan tagja az anyaegyesület kilenctagú elnökségének. Kérte, alapszabály-módosítással az automatizmus eltörlését, éppen a labdarúgók háza táján tapasztalható anomáliák miatt.

A javaslatot és a beszámolókat a közgyűlés elfogadta. A gördülékeny beszámolókat izgalmaktól sem mentes választási procedúra követte.

Domján Lászlóné a jelölőbizottság elnöke a jelöltállítás során végzett munkát és a jelöltek névsorát ismertette. Szólt többek között az egyes tisztségekkel járó kötelezettségekről, a feladatvállalás súlyáról. A tagság újabb jelöltek felvételét kérte a szavazólapokra. Ezt követte a többfordulós titkos szavazás. Később járt már, amikor „felszállt a fehér füst” és ki lehetett hirdetni a végeredményt.

A közgyűlés újabb 4 évre Kovács Ferencnek szavazott bizalmat és választotta az egyesület élére. Az ügyvezető elnökhelyettesi posztjért nagy volt a verseny, végül a harmadik fordulóban Morgós István került ki győztesen. A titkári posztra Gróf Lászlóné került. Martonfalvi Miklósnak nem akadt vetélytársa, továbbra is a gazdálkodás vezetője maradt. Nyolcan indultak az öt elnökségi tagsági posztért. Itt is három fordulóban dőlt el a

végző sorrend. A legtöbb szavazatot Gróf Gusztáv, Kiss László, Palkovics Sándor, Némethné Finta Piroska és Gaál Tibor kapta. Az ellenőrző bizottság elnöke Pénzes László lett, a bizottság tagjának Germán Ervint és Vass Imrét választották.

Kovács Ferenc elnök megköszönte a tagság bizalmát. Hangsúlyozta, hogy demokratikus döntés született, amit mindenkinek tudomásul kell venni. Veszíteni is csak emelt fővel szabad. Konstruktív együttműködést ígért az egyesület valamennyi tagjával, és kérte a további segítséget. Az egyesület célja változatlan: Értéket teremteni és értéket támogatni! Érvényesüljön ezután is a helyi emberek akarata – fogalmazott a régi-új elnök.

Végezetül Palkovics Sándor ismertette az augusztus 27-i rockfesztivál előkészületeit, illetve a fellépő zenekarok névsorát.

KissLászló

Önkormányzati hírek

Sitke község Önkormányzata pályázatot nyújtott be a Bölöntforrás rehabilitációjára az Európai Unió határon átnyúló Ausztria-Magyarország INTERREG III/A programjára. Kedvező döntés esetén 28 millió Ft összes költségű projekttel 1,4 millió saját forrással 95%-os támogatást lehet nyerni. A pályázat a forrás környékének rendezésén túl Sitke széleskörű idegenforgalmi népszerűsítését is magában foglalja.

A Vas Megyei Területfejlesztési Tanács 2005. évi Céljellegű Decentralizált területfejlesztési alap pályázati felhívására az önkormányzat pályázatot nyújtott be a Petőfi utcai járda felújítására. A pályázat támogatására vonatkozó döntést a Tanács várhatóan az év második felében hozza meg.

A képviselő-testület a község csapadékvíz rendszerének felújítására benyújtott árajánlatokról döntött. A testület a legkedvezőbb ajánlatot elfogadva a Hunyadi utca felújítására köt szerződést.

A képviselő-testület az önkormányzati külterületi (zártkerti) utak felújításának sorrendjéről is határozott. A költségvetésben elsőként a kishegyi és a miskei út felújítására biztosított fedezetet.

Tóth Ferenc (1956-2005)

A búcsúzás mindig fájdalmas dolog, ám különösen sajog a szív, mikor egy élete teljében lévő embertől kell végső búcsút vennünk.

A kápolnáért koncertsorozat első lépéseitől segítője és sokáig a megalakult egyesület elnökségi tagja volt Tóth Feri. A munka egyik legnehezebb részét, a zenekarok felkérését, szerződések előkészítését, és a színpadi ügyelő nem túl hálás feladatának az ellátását vállalta magára 1986 és 2000 között. A színpad baloldalán az erősítők és a hangfalak mögött szervezte és irányította a koncertek menetét. A nemzet napszámosa, mindenről önálló véleménnyel bíró, igazi népművelő volt.

Virslí, a pinceklub levegője hűvösebb, a sárvári várudvar nekünk ismerőseidnek, barátainak üresebb lett. Igen, azt hiszem nagyon kevesen ismerték eredeti nevén Tóth Ferit. Sárváron, Sitkén és Vas megyében csak egyszerűen Virsliként szólítottuk. A hetvenes évek végén Csülök, Virslí, Cupák ragadvány neven tűntek fel, a beat korszakot követő időszak új képviselői, követői között a kulturális közéletben. Szomorú, de a három fiú közül már egyik sem tudja elmesélni, hogy ragadt rájuk ennek a három ételnek a neve.

Emlékeim között ott él egy kép, amikor egy festménykiál-

lításhoz az állványokat cipeli a kápolna lépcsőjén felfelé. És egy másik, amikor serdülő

lányaival, felesége vállát hátulról átkarolva együtt örülnek a zenének a nézőkkel megtelt hegyoldalán. Újabb és újabb emlékek jönnek elő az agy rejtett mélyéből, megkopott fényű, eddig jelentéktelennek

tűnő fényképek válnak fontos-sá. Az elmúló pillanatok álló képei ott-tartanak minket azon a helyen, és időben, ahová soha vissza nem térhetünk.

Mint ahogy nem tudunk visszatérni a kápolnadomb oldalára 1989-be, az István a Király előadásának a végére. Fényeső zápor zúdult le az öreg platánfákról, görögtűz folyt a támfalakról. Tóth Feri és mi, rendezők könnyes szemmel együtt énekeltük a közönséggel a Himnusz.

Akkor az örömtől, most a szomorúságtól könnyes a szemünk.

Isten veled barátunk!

Kovács Ferenc

Sitkeiek lettek?

Bemutatjuk Beyer Berta nénit és férjét

A főcímben a kérdőjel jelentése: Berta néni és férje az eszterdők csupán egyik felét tölti falunkban, így „igazán” nem sitkeiek, viszont Berta néni ebben az időben olyan aktívan vesz részt a falu életében, hogy kiérdemelte ezt a címet.

Ő olyan ember, aki őszinte érdeklődéssel, szeretettel fordul az emberek felé, aki még azt sem tudta miért akarom felkeresni, de kedvesen invitált otthonába, s ottlétemkor szívesen beszélt magáról, nem mindig könnyű életéről.

1923 januárjában született Győr-Sopron megyében, Győr-sövényházán, sváb parasztszaládban. Hatéves koráig csak németül tudott, az elemi iskolában szorították rá, hogy megtanuljon magyarul beszélni. Édesapja – a paraszt nagyapával szemben – arra buzdította: tanuljon, mert csak a tudást nem veheti el senki az embertől. Mosonmagyaróváron érettségizett, azután Pesten egyéves óvónőképzőt végzett. Szülőfalujában 3 évig dolgozott óvónőként: a kedves, régi fotókat ma is őrzi. E szép hivatás gyakorlását nem önként hagyta abba: egy, az édesapja által kitöltött kérdőív, amin megvallotta német anyanyelvűségét okozta a nagy tragédiát a család életében: el kellett hagyniuk Magyarországot. Addigi életükből annyit vihettek magukkal, ami egy lovasszekérre felfért. Édesapja, bátyja katona volt, így három nő, édesanyja, húga és Berta néni indult el a lovakkal. Segítőik útközben akadtak, köztük egy német tiszt, aki az új élet keresésében végig jelen volt. Passauig (kb. 500 km!) mentek lovakkal, onnan vonattal Nürnbergbe. A rettenetes bizonytalan első éjszaka után helyzetük ha könnyű nem is, de egyre biztatóbb lett. Fedél volt a fejük felett, s Berta néni foltozással kereste a kenyeret, amihez a lebombázott városban nehéz volt hozzájutni. Közben a német katonatiszttel összeházasodtak. A házasságból született kislány autóbaleset érte, meghalt. Körülményeik akkor fordultak jobbra, mikor a férj munkát kapott: lovakkal foglalkozott, versenylovás, zsoké volt.

Kislány elvesztése után újabb csapás sújtotta Berta nénit: férje egy versenyen leesett a lóról, s bordája áthatolva szívén, halálát

okozta. Újra talpra kellett állnia, s ebben segített a munka. Bár nem tanulta, olyan varrótudományra tett szert, hogy Nürnberg fontos embereinek készített ruhákat – elismert, keresett varrónő lett. Második férjével egy bálon ismerkedett meg. Az ő lányában – akit együtt neveltek fel – olyan jó gyereket, s általa jó unokákat adott az Isten, amelyet csak el lehet képzelni. A gyereknevelés mellett a varrás jelentett állandó elfoglaltságot. Később textilüzletet nyitott

Berta néni, ahol ruhaanyagokat, s kész ruhákat árultak. A leány az üzletet nem akarta tovább vinni, ezért eladták. Az árából szép családi házat vettek, ami a rossz idő beköszöntével minden évben várja lakóit, méghozzá sosem üresen, mert ha az unokák közül éppen egyik sem lakik ott, Berta néni babái hüen várják őt vissza. Egyrésztük ő maga készítette – gyönyörűek! – a többi vásárolta, különösen a spanyol, igazi érzelmeket kifejező

arcúkat szereti. A babavarrást 60 éves korában kezdte, összesen 120 db-ot készített. Sajnos ma már kőszvényes keze nem engedi kedvtelésének hódolni.

Beszélgetésünk vége felé megjelent Berta néni férje, aki nem beszél magyarul, így az ő bemutatására nem vállalkoztam. Az kiderült, hogy szakács volt, ami akkoriban Berta nénién nagyon tetszett.

A házaspár Sitkére először látogatóba érkezett Molnár Roza nénihez (Posta mellett), aki unokatestvére volt Berta nénién. Szép falunk – nem csoda! – mindkettőjüknek megtetszett, így megvásárolták a csapási házat (Dózsa Gy.u.28), ahol mai napig nagyon jól érzik magukat. Berta néni idős kora ellenére testileg-szellemileg friss, köszönheti ezt talán a mindennapi tornának, a mértéktartó életmódnak, a hazájához, s Istenhez való hűségének.

Kívánjuk, hogy még sokáig láthassuk falunkban kedves kutyájával, vagy anélkül!

Jó egészséget kívánunk Berta nénién és férjének!

Bediné Kajtár Katalin

Sitke az itt élő külföldiek szemével

Sitke kicsi falu, de a világban már több helyen emlegetnek bennünket, többek között Svájcban is. Hogyan is kerültek ide az itt élő külföldiek, miért éppen a mi falunkat választották lakóhelyül, hogyan látnak bennünket magyarokat? Többek között ezekre a kérdésekre kapunk válaszokat abban a sorozatban, amelyben azokat a külföldieket mutatjuk be, akik az év nagy részében itt élnek közöttünk.

Elsőként ismerkedjünk meg Christinával és Gilberttel.

„Szeretnénk bemutatkozni. Egy Svájcban élő házaspár vagyunk. Véletlenül kerültünk Sitkére. Először Sárváron jártunk a Danubius Hotelban, mert hallottunk róla Svájcban. Az itteni termálvíz nagyon jó volt számunkra, ezért többször is visszatér-

tünk a városba. Megismerkedtünk egy kedves házaspárral, akiktől itt, Sitkén, megvásároltuk ezt a kis parasztházat. Az ismerős pár hölgy tagja gyermekkorában ebben a házban élt. Első látásra megtetszett nekünk ez a kicsi, felújításra szoruló épület. Azonnal elkezdtek a ház renoválását, de természetesen a parasztház jelleget meghagytuk. A szomszédok azonnal befogadtak bennünket, nagyon barátságosak voltak hozzánk, amit köszönünk.

Sitke fekvése kedvező, több termálfürdőbe is el tudunk innen látogatni. Szeretünk itt lenni, szeretjük a magyaros ízeket, a népzene, a néptáncot és kívánjuk, hogy ezeket a szép hagyományokat sokáig őrizzék meg. Ez még jobban erősítené a turizmust is. Úgy gondoljuk, hogy ezen a

vidéken a turizmus segítségével több munkahelyet is lehetne teremteni.

Sajnos a forgalom nagyon nagy a faluban. Sárváron végre elkészült az elkerülő út, de sajnos Sitkén még egy gyalogátkelő sincs, amely megkönnyítené a biztonságos átkelést az idős és a gyerekek számára. Ezen el kellene gondolkodni, s talán tenni is lehetne valamit mindannyiunk érdekében.

Jól érezzük magunkat Sitkén, s szeretnénk megtanulni egy kicsit magyarul is. Már tudunk néhány szót, reméljük, ez majd megkönnyíti számunkra a beszélgetést az itt élőkkel.

Minden jót kívánunk a falu lakóinak és szeretnénk velük sokáig jó barátságban élni!”

Fleck Christina és Gilbert

90 éve történt:

A kissitkei fogolytábor

„Az ország területén lévő egyik legnagyobb hadifogolytábor, az ostffyasszonyfai tábor Vas megye területén épült fel. Tulajdonképpen először a kissitkei ideiglenes tábor volt, majd az ideérkező nagyszámú orosz, szerb foglyok kezdik el építeni 1915 májusában a végleges ostffyasszonyfai tábort.

Az ideiglenes fogolytábor a Sárvár–sitkei országút mellett, Kissitkéhez mintegy fél kilométernyi távolságra, egészséges talajon állították fel, Felsőbüki Nagy György tulajdonában lévő Kocsokdűlői legelőn. Az orosz, szerb foglyokat sátrakban, illetve földkunyhókban helyezték el.

A tábor egy százados irányítása alatt állt. A tábor őrzésére kiküldött katonaság Nagysitkén volt magánlakásokban elhelyezve. A tisztek a kissitkei kastélyban laktak, amely a község kívül volt, fél kilométerre a fogolytáborhoz. A tábor hátránya volt, hogy közel volt az országúthoz. Egy másik nagyobb probléma a vízhiány volt. A vizet Nagy- és Kissitke polgári lakossága hordta a községi kutakból a fogolytáborba. A folyamatosan érkező fogolyszállítmányok leginkább Boldogasszonyfáról, illetve az északi harctérről jöttek. Az északi harctérről ezres csoportokban érkező foglyok hurcolták be 1915 júniusában a kolerát, amely aztán sok áldozatot szedett a legyengült foglyok között. A kolera-megbetegedésről az első hír június 16-i keltezésű. Az intézkedéseket az alispán távirati utasítására a sárvári főszolgabíró azonnal megtette a járásorvossal

együtt. Ekkor már ötezer a hadifoglyok száma, s a szállításokat még nem állították le. Két napon belül felállítanak egy gőzferőtlenítőt. Majd elrendelik 3 egészségügyi barakk és egy fürdőbarakk elkészítését 48 órán belül. Még ennél is fontosabb a foglyok teljes elszigetelése a polgári lakosságtól, elsőként a község lakóit mentesítik a vízszállításról s a megyei cukorgyár gőzfecskendőjével vesznek vizet a közeli Kurczon forrásból és lajtokkal továbbítják a táborba. Majd az őrszemélyzetet Nagysitkéről a különálló Kurczonmajorba helyezik át.

Bár a járvány nagy veszélyt jelzett, az intézkedések következtében sikerült lokalizálni. Július 17-28. között 46 megbetegedés, s 10 haláleset történt. A sárvári főszolgabírónak naponta kellett táviraton az új megbetegedettek, betegek, halottak számát jelenteni.

A területileg, katonailag illetékes pozsonyi parancsnokság is kiszállt június 25-én, és kijelentette, hogy a sitkei táborba újabb szállítmányok nem érkeznek, s a megfigyelési idő lejártával a tábor megszűnik. A következő hónap második felére aztán a járvány ereje kifulladásra.

A több helyről összevont foglyok közben már hozzákezdnek az ostffyasszonyfai állomástól északra fekvő Földvár dűlőben az új, végleges tábor építéséhez.”

(HADIFOGLYOK – FOGOLYTÁBOROK – EMLÉKEK VASI SZEMLE 1987. 4. SZÁM)

Tankcsapda, Kormorán, Balázs Fecó és Megasztáros meglepetések a XIX. Sitkei Rock-fesztiválon

A Magyar Ifjúság 1988. szeptember 30-ai számában az olvasható, hogy Miskolc, Dorog, Hajógyári-sziget, Tabán és Sitke, egy vasi falucska a hazai rock-történet legfényesebb lapjaira kívánczik. Sitke három kiválóan megszervezett rock-koncert kapcsán vívta ki az országos elismerést.

Azóta sok-sok év telt el többnyire sikerekben, felejthetetlen élményekben, néha kisebb csalódásokban. Tény, hogy Sitke ismerté vált a Kápolna Koncertek kapcsán az egész országban. A rock-műfajban hosszú ideig egyeduralkodónak számított a Nyugat-dunántúli régióban. Mára sokat változott a helyzet. Szinte naponta értesülünk – közvetlen környezetünkben is – kulturális programokról, rock-fesztiválokról, nagyszabású eseményekről, melyek konkurenciaként jelentek meg a könnyűzenei palettán.

Megjelent a verseny a rock-bandák megnyeréséért, a rendezvényekhez kapcsolódó

szolgáltatásokért, a szponzorokért és nem utolsósorban a közönségért. Tehát a kihívás nem kicsi. A kérdés, hogy Sitke állja-e a versenyt, meg tud-e újulni, tud-e közönségszolgálató programot – nyereségesen – felvonultatni?

Szűkebb pátriánk lépéslényben van. Érett, tapasztalt szervezőgárda áll a Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület élén. A tagságra és a falu lakosságára mindig lehet számítani. Sitke adottságai a legkiválóbbak, a természet által kialakított szabadtéri teátrum egyedülálló az országban. A település könnyen megközelíthető, a parkolás ezek számára is megoldható. A közönség idegpályái pedig bejáródtak Sitkére. Mindenki tudja már, ha augusztus utolsó szombatja, akkor Sitke. Ha Sitke, akkor pedig Kápolna Koncert.

Így lesz ez idén is. Augusztus 27-én kerül megrendezésre, immár a tizenkilencedik rock-fesztivál a kápolnáért. Sok-sok egyeztetés, tárgyalás eredmé-

nyeként a program késznek mondható.

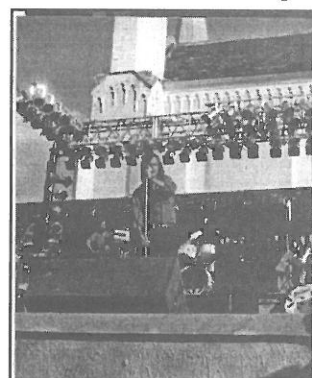
A rendezvény 14 órakor veszi kezdetét. Először a tapolcai Inferity együttes csap a húrok közé, őket követi a helyi B.A.D. együttes, majd a Józánészek. Az úgynevezett amatőrök műsorát, a hazafias zenét játszó fővárosi Kárpátia együttes zárja.

17 órai kezdettel a spanyol Carbanos zenekar mutatkozik be a sitkei közönség előtt. Ezután a Koltay Gergő vezette Kormorán következik, akik 1986 óta résztvevői a sitkei Kápolna Koncerteknek.

20 órakor egy igazi sztárzenekar lép a színpadra. Sitkén még nem szerepelt, jelenleg az egyik legnépszerűbb rockbanda, a debreceni Tankcsapda együttes. A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület tavaly is tett erőfeszítéseket fellépésük érdekében, de akkor ez nem járt eredménnyel. Tehát augusztus 27-én Tankcsapda-ajándék Sitkén először, igaz oldalnyi kívánság-listá-

val! 21.30-tól a szombathelyi Lord, a vasi kedvenc szórakoztatja a nagyérdeműt, majd az Ossian zárja a sort.

A Kápolna Koncertek megálmodója, az egyesület tiszteletbeli elnöke, Balázs Fecó sem tétlenkedik ezen a napon.

Az átszerelések idején eljátszik egy-egy kedves melódiát, tervek szerint a Megasztárból ismert kedvencekkel.

A szervezők reménykednek, hogy aki minden igényt kielégítő hang- és fénytechnikára, igazi élőzenére vágyik, az ismét Sitkét választja.

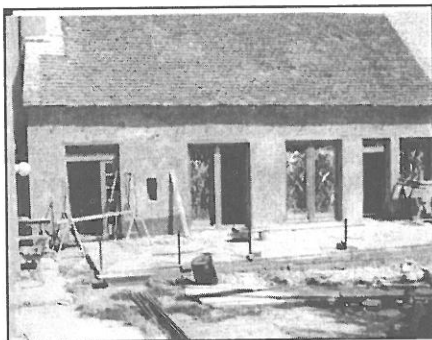
Kiss

15 évvel ezelőtt nyílt meg az óvoda

15 év már valóságos történelem. Talán a háborúk helyett az ilyen fontos dolgokat kellene feljegyezni a históriásoknak, hogy 15 éve egy faluban alapot raktak a jövőnek, a jövő nemzedéknek.

Pedig a szervezők alig tudtak összeszedni 20 gyermeket! Konyha még nem volt, csak melegítőkonyha, Gécéről hordták át az ebédet.

19 gyermek kezdte meg 1990. szeptember 10-én az első nevelési évet óvo-

Épül az óvoda

dánkban, év végére 28-án lettünk. A „hőskor”, amikor a gyerekek nevelése mellett a beindítás gondjai, a beüzemelés, a beszerzések, a folyamatos ellátás problémái is naponta jelen voltak: bútorokat beszerezni, polcokat, játéktartókat, szögeket, kalapácsot venni, az ágyakat hónapokig egymásra rakni, mert nem érkezett meg az ágytartó.

1991-ben bezárt a jánosbázi bútorgyár, a kiárusításakor jutottunk polcokhoz, rendeztük be a babaszobát és konyhát.

Lassan azért összerázódtunk. Egyre otthonosabb, egyre barátságosabb lett az óvoda, 1992-ben elkészült a konyha, és átépítették az óvodát, 20 személyesre bővítették, a mostani formára, központi fűtéssel.

1994-ben kaptuk meg az addig kertnek használt részeket udvar kialakítására. A szülők segítségével víznyerő helyet, kerítést alakítottunk ki, majd a gyerekekkel elültettünk oregoni ciprusokat a kerítés mellé, zaj és szélfogónak. Facseteteket kaptunk és szereztünk, amik mára terebélyes fákká nőttek ki magukat. Nyírfáink közül egy rész Tömör Mariska néni kertjéből érkezett, a többi Sebesi Sanyi bácsi emlékét őrzi.

A cseresznyefánk pedig Szakács Imre ültetése és oltása. A gesztenyék coloriai, hazulról valók.

Babaházat, csúszdát, mászókat, hintaállványt és egy óriási homokozót alakítottunk ki pályázati támogatásból.

Az óvoda előtti teret is akkor parkosítottuk, ma már ritkítjuk a ciprusokat, akkorák.

Lépésről lépésre szereltük fel az óvodát a neveléshez szükséges fejlesztő játékokkal, speciális fejlesztő eszközökkel, tettük otthonossá, barátságossá az épületet.

Ma már tornaszoba, számítógép, korszerű fejlesztő eszközök állnak a gyerekek rendelkezésére. A szülőknek lehetőségük van a hittan és a német nyelvtanítás igénylésére.

Arra törekedtünk, hogy a sitkei óvoda bármilyen szintű és területű összehasonlításban megállja a helyét, legyen ez szakmai, felszereltségbeli, fejlesztési vagy esztétikai összehasonlítás.

A gyermekek birtokba vették az új létesítményt

A legfőbb mérce számunkra azonban mindig a gyermek volt és marad. Ahová a gyerekek szeretnek járni, ahol jól érzik magukat, az nem lehet rossz óvoda.

Az elmúlt 15 évben 143 gyermek járt óvodánkba, mind külön egyéniség, jellem, személyiség, mégis sikerült közösséggé kovácsolni minden egyes csoportot, kialakítani barátságokat, az összetartozás érzését.

Hagyományokat teremtettünk.

A Télapó látogatása – aki éveken át Jenei Jani bácsi volt, majd Nagy Gábor, legutóbb pedig egy „idegenlégiós”, Szabó Krisztián (de ezt el ne mondjátok a gyerekeknek!) Az adventi készülődés mozgalmas napjai: Lucakor beszalmazzuk az iskolásokat meg a szomszédokat, akik mindig nagyon örülnek ennek. Mézeskalács sütése, és csuhéj figurák készítése a karácsony közeledtével, mert a karácsonyfánkat ez teszi pompázatosabbá, nem pedig csillogóvá. Az öregek köszöntése, a farsangi mulatság, ahol a gyerekek mellett a hangulat fokozása érdekében az óvoda alkalmazottai is beöltöznek és egy-egy vidám jelenettel emelik az együttlét

fényét. A tél elűzése a Bölönt-ér partján történik, ahol hamvazó szerdán kiszét égetünk, a szomszédok vizes kannái és gondos felügyelete mellett. Cseresznyező túrák Joli néni „hegyén”. Az elsősök visszatérése egy napi játékra, élménybeszámolóra. Játsszónap a leendő óvodásoknak. Családi nap, ahol gulyást főzünk az udvaron a szülőkkel együtt.

Hagyományaink közé tartoznak ünnepeink is, amik mozgalmassá, érde-

Vidám játék az óvoda teraszán

kessé teszik a hétköznapiakat. Karácsonyi betlehemes játékok, a szabadságharc emlékműsora március 15-én, apák napja, anyák napja és az évzáró.

Szerettük volna, ha a gyerekek minél többet látnának, tapasztalhatnak a világból, ezért minden hasznos, értékes eseményen igyekeztünk részt venni. Báb-színházi, színházi előadásokat látogattunk, érdekes kiállításokat néztünk meg, üzemlátogatáson a kenyérgyárat, egy kovácsműhelyt és a bőrök feldolgozását ismertük meg.

A mikulás vonattal Budapestre utaztunk – igaz, csak a nagycsoportosok –, a Nemzeti Múzeum és a metrózás lenyűgöző élmény volt a gyerekeknek. 2002-ben majdnem megnéztük a Parlamentet, de a sora is érdekesnek bizonyult.

Évente kirándultunk, pályázati támogatással. Kezdetben a Jeli arborétumba mentünk, aztán a veszprémi állatkertbe, ahol lovagoltak a gyerekek. Hajóztunk a Balatonon, a Sümegi várban várjátékokat, Edericsen az Afrika-múzeumot néztük meg, ott tevegelhettek a gyerekek. A kalandvárosban óráig csúszdázunk, másztunk, kúszunk a játékokon, nagyszerű élmény volt. Keszthelyen Panoptikumot és Marcipán múzeumot néztünk, tavaly pedig a Tropicariumba utaztunk. A szülők segítségével minden esetben számíthattunk, és nagyon örülünk a belénk vetett bizalomnak.

(Folytatás a 7. oldalon)

15 évvel ezelőtt nyílt meg az óvoda

(Folytatás a 6. oldalról)

A mi óvodánk nyitott és befogadó óvoda. A megyében talán egyedülálló módon fogadtuk és a jövőben is fogadjuk az átlagostól eltérő képességű gyerekeket. A toleranciára nevelés gyakorlati módon valósul meg, mi erről nem beszélünk, hanem megvalósítjuk.

Az óvónők több tanfolyamot elvégeztek, egyéb tanulmányokat is folytattak, többek között az eltérő képességű gyermekek nevelése témájában is. 1999 óta a saját magunk által készített CSEPEREDŐ Óvodai Nevelési Program alapján dolgozunk.

2000-ben megalakult az ÁMK, azóta egyik intézményegysége az óvodánk. A pályázati lehetőségeket folyamatosan használtuk ki, játékokat, berendezési tárgyakat vásároltunk, kirándulásokat valósítottunk meg ezen a módon. 2003-ban aerobikozni és pancsolni jártunk a sárvári Thermál Fürdőbe, az ősszel pedig Szelestére hordtuk a gyerekeket úszásoktatásra.

Az elmúlt évek során két főiskolai hallgató volt gyakorlaton óvodánkban, remélem, jó benyomásokat őriznek rólunk.

Néhány pillanatot a volt kollégáimnak is szentelek, hiszen nélkülük, a munkájuk és segítségük nélkül nem

értünk volna el idáig. Takács Zsuzsa, az első óvónő, akivel elindítottuk az óvodát, de csak 3 hónapig dolgozott. Gróf Gusztávné Ani, és Szabó Ildikó, akik-

„Telt ház” az óvodában

ből jó óvónő válhatott volna, de más területre vezette őket az élet. 1994-től Tuba Tímea, közben helyettesített Cseh Róbertné Ildi, aki Gércéről járt át 8 hónapig. Pódáné Farkas Henrietta aki 1998-tól 2004-ig, ezidáig a „legkitartóbb” társam volt, és Hajdu Tímea, akivel 2004 óta nagyon jó összhangban munkálkodunk.

A kezdetek nehézségein Gazdagné Papp Anikó, Gaál Tamásné Móni és Kéthelyi Károlyné Mariann segítettek át sokszor erejükön felül végzett munkával. Ihász Jánosné Joli, majd Sali

Lászlóné Rózsi voltak délutáni segítőink. 2002 óta Németh Rafaelné Ili a dajkánk, aki időt és energiát nem számítva áll mindenben a rendelkezésünkre.

Fenntartónk, a sitkei önkormányzat az elmúlt 15 évben folyamatosan bizalmat szavazott az óvodának, a lehetőségekhez képest minden támogatást megkaptunk.

2004-ben lecseréltették a tetőt, és új burkolatot kapott a terasz, az öltözőnk, a csoportszoba.

Sárvári óvodások voltak a vendégeink minap, és csodálkozva állapították meg, milyen szép az óvodánk és az udvarunk, a mi gyerekeink meglepődtek: mert nektek nem ilyen?

Végül engedtessek meg nekem, aki ennek a 15 évnek minden percét átéltem, hogy a volt óvodásaimhoz szóljak: remélem, sikerült széppé és szeretettelivé varázsolni életetek óvodás korszakát. Őriztétek meg magatokban azt az őszinte, értelmes és érzelmeteli gyermeket, akik óvodás korotokban voltak, mert nagy szüksége van a világnak értékes, küzdeni képes emberekre. Az élet egy nagy játék. Aki élvezni tudja a játékot, az tud élni.

Horváthné Pataki Márta

Mestersége címere

A cím olvasásakor valószínű, mindenkinek egy gyerekkori játék ugrik be, mikor minden vizuális eszközt megragadva próbáltunk egy-egy mesterséget elmutogatni. Most sem lesz ez másként, kis falunk lakóin keresztül érdekes szakmákat, hívatásokat szeretnénk bemutatni. Őket már ismerjük, de most egy kis bepillantást nyerhetünk életük egy meghatározó szelvényébe.

Mestersége címere: TANÍTÓ

Fülöp Nándorné Erzsébet néni kérdeztem: (zárójelben jegyzném meg, valaha még engem is tanított.)

– Mi szeretett volna lenni gyerekkorában, volt-e tanító példaképe? Meséljen kicsit a pályakezdésről, biztosan vannak szép emlékek, voltak nehézségek „buktatók”.

– Valaki ösztönösen megérzi erre a pályára a hívást egész kicsi korában, én nem így voltam vele. Első osztályban Lábodi Zoli bácsitól tanultam a betűvetést, számolást, - aki szigorú, de következetes volt mind a 27 tanítványával. Szerettük, mert nagyon vicces tanító bácsi volt. Hálás szívvel gondolok rá. Aztán Baranyai Regina néni és Szabó Jolán néni vette át tanításunkat. Nagyon szép emlékeim vannak különösen az általános iskola felső tagozatáról. Egyik alkalommal például egy irodalom órán azt a feladatot kaptuk Lukács Lajos bácsitól, „az igazgató úrtól”, készítsünk leírást a mi kis falunkról. Előtte fussunk fel a

Hercsegre, vegyük szemügyre a tájat, majd visszajöve az órára, készítsük el a leírást. Hát mi alapos munkát végeztünk a nézelődésben, és csak csengetésre értünk vissza. Hű, mit kaptunk akkor... de egyest nem. 6–7. osztályban már igazi közösség lettünk az osztálytársaimmal, köszönhattuk ezt Lábodi Zoltánnak, Zsuzsa néninek, aki 6. osztályban vette át közösségünket, és vezetett bennünk a 8. osztály végéig. Zsuzsa néni földrajzot, biológiát és gyakorlati foglalkozást tanított nekünk. Földrajz óra elején mindig én rajzoltam fel az éppen aktuális tananyagban szereplő ország vázlatos térképét, jeleket, amolyan tanársegédként. Zsuzsa néni nagyszerűen szervezte, irányította az un. mozgalmi életet is, amelyet mi egyáltalán nem politizálásként fogtunk fel, hanem a délutáni együttléteket, jókedvű foglalkozásokat vártuk. Talán nem véletlen, hogy az ő példája hatására gondoltam először a pedagógusi pályára. Jó ügyességem volt, szerettem énekelni, rajzolni, néhány évig zongoráztam is: mindezek a képességek, meg édesanyám finom irányítására jelentkeztem a gimnázium után a szombathelyi főiskola tanító szakára. Anyukám nagyon örült a választásomnak, hiszen annak idején ő is szeretett volna tanító lenni, de szüleinek nem volt „tehetsége” (anyagi). Így hát én váltottam valóra álmát. Mikor elvégeztem a főiskolát, akkor kerestek a sitkei iskolába pedagógust.

(Folytatás a 8. oldalon)

Mestersége címere

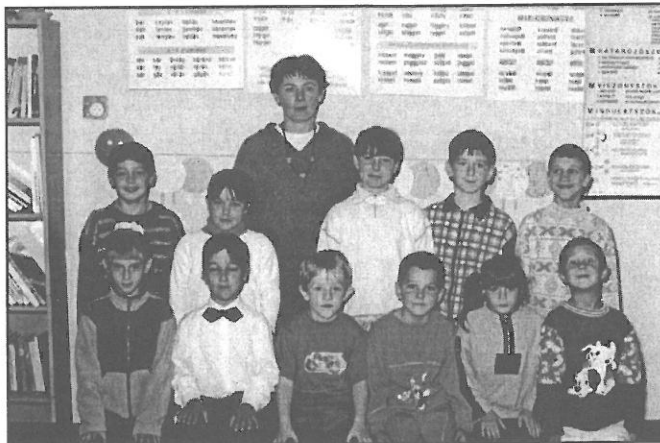
(Folytatás a 7. oldalról)

Így lettem Fessler Magdolna kolléganője 1976-ban. Tőle sokat tanultam, és ahogy a gyakorlatban egyre több tapasztalatot szereztem, biztossabbá vált számomra, hogy nekem tetsző hivatást választottam.

– A néhány éve tanít tehát, megfogalmazódik bennem a kérdés: a korábbi generációt volt-e könnyebb okítani, vagy most? Értem ezt arra, hogy pár évtized alatt sokat fejlődött a világ, van-e egyáltalán különbség?

– A pályám kezdetén „tanítottam” úgy, ahogy a nagy könyvben meg van írva, ahogy a főiskolán tanultuk az előre elkészített vázlat alapján. Aztán az évek során rá kellett jönnöm, hogy a kisiskolásokat nevelve, növelve kell okítani-, tanítani. Csoporthozvonásban 2-4. osztályban kezdtem, akik összesen 24-en voltak, köztük az öcsém is. (Gondolom nem volt neki könnyű.) Ma már az ő csemetéit tanítom. Az akkori kisiskolások csendesebbek voltak, fegyelmezettebbek, de ugyanakkor bátorlanabbak. Valahogy egyoldalú volt a dolog, mi tanítottunk, ők tanultak, befogadtak. Talán könnyebb volt, de nem biztos, hogy jó. A tanuláshoz aktív közreműködés kell mindkét fél részéről. A mai gyerekek bátrabbak, nyíltabbak, kérdeznek, vitába is szállnak velünk. Még mi is tanulunk tőlük. Hiszen sok ismeretet szereznek a világról iskolán kívül is. (TV, videó, filmek, közvetlen tapasztalat) Nagy szerepünk van abban, hogy ezeket az ismereteket a helyükre tegyük, kapcsoljuk

a meglévőkhöz. Ehhez a mi részünkről nagyobb türelem kell, mert nem szeretnek várni, a válasz, a megerősítés rögtön kell, mert első akar lenni. Minden kicsi gyerek tehetséges valamiben, gyakran több mindenben. Ezt kell észrevennem az évek során, ezt kell erősíteni, fejleszteni,

Fülöp Nándorné a sitkei tanítványokkal

elismerni, ami a gyerek számára hihetetlen erőt ad. Nem baj, ha hibázik, majd kijavítja. Ki előbb, ki utóbb. Egy tapasztalt, idős, alföldi kisiskolában tanító pedagógustól hallottam a hasonlatot, mely a fülembé cseng: (Nem szó szerinti idézet) ... A cseresnyefán sem egyformán pirosra érett minden szem, sok zöld is van köztük. De egy idő után mind édes-zamatossá válik. Ki előbb, ki utóbb, a lényeg, hogy beérik... Egyre gyorsuló világban élünk, de a gyerekek képességeinek fejlesztését nem lehet siettetni, sok-sok idő kell hozzá, és türelem. Mindenkinek kevés az ideje, a szülők kevesebbet tudnak együtt lenni gyerekeikkel, ritkábbak a meghitt

beszélgetések, közös játékok. Ezért egy picit anyukának, szülőnek is kell lennünk, s ez nagy felelősség számunkra.

– A helyi jelenlegi iskolahelyzetről faggatnám egy kicsit. Mi a véleménye a falusi iskolák helyzetéről? Mennyire fontosak ezek a közösségek? Aztán még pár

gondolat a jövőről.

– Falunkban 1976 óta működik – először tagiskolaként, – majd önálló intézményként a 2 tanulócsoporthoz alsó tagozat. A Sitkei Önkormányzat mindig fontosnak tartotta, hogy működtesse, fenntartsa ezt a kisiskolát, mert volt, van rá igény. Sajnos a tanulólétszámok csökkennek – mindenhol – és nehéz helyzetben vannak a falusi iskolák. A jelenlegi finanszírozási helyzetben a kistéleptülések számára az ideális megoldás az volna, ha az alsó tagozatot, ahol lehet, helyben megtartsák. Ezt teszi az önkormányzat is. Az első négy osztályban ugyanis még nem olyan magasak a követelmények, mert nem kell szaktanár. (Elég délelőtti tanító néni és

egy napközis tanító néni). Ráadásul a kicsiknek nem jó, ha sokat kell utazni. A 6-10 éves gyerekekre jellemző, hogy igazán a megszokott kis környezetében érzi biztonságban magát, tehát könnyebb az iskolakezdés az ismert óvodás társakkal. A természetközelséget, a közvetlen tapasztalatszerzés lehetőségét messzemenőkéig tudja a falusi iskola biztosítani, mely kisiskoláskorban az oktatás-nevelés fő pillére. A mi kisiskolánkban tudjuk biztosítani azokat a feltételeket, amelyeket a törvény meghatároz. Mióta megalakult az ÁMK (Általános Művelődési Központ) nem csak az iskolában, óvodában, a művelődési házban is alakul, formálódik egy közösség, a gyerekek (10-18 évesek is, akik a mi iskolánkban tanulták a betűvetést) keresik egymás társaságát, igénylik a változatos programokat, kulturált szórakozási lehetőségeket – sőt maguk szerveznek ilyet. De ezek a gyerekek, fiatalok együtt töltik szabadidejüket egy részét a 6-10 évesekkel – okos, lelkes felnőttek irányításával –, akikre vigyáznak, akikkel egy közösséget alkotnak. Nagyon jó lenne, ha ez a gyerekközösség a mi iskoláinkkal együtt formálódhatna, fejlődhetne tovább. Egy kistéleptülés számára szerintem nagyon fontos az iskola, még ha ilyen kicsi is, mert nem csak gyerekeket fog össze, hanem a szüleiket, a rokonaikat, a szomszéd nénit, bácsit, az irányító intézményeket, a FALU közösségét! És ez legyen, csak ez lehet a jövő. Rajtunk is múlik.

– Ehhez nincs is mit hozzáfűzni, köszönjük Erzsébet néni.

Ódorné Kovács Tímea

FALUNAP

Az Együtt Sitkéért Egyesület július hónapban falunap szervezését tervezi Sitkén, a sportpályán, a művelődési házban, illetve a művelődési ház udvarán. A program a tervek szerint zenés ébresztővel kezdődik. Az ünnepélyes megnyitót főzőverseny és borverseny követi. A program keretében fellép a Sitkei Citerazenekar, a Gércse-Sitkei Pávákör, és egy néptánc együttes, valamint a B.A.D. zenekar.

A sportpályán focimérkőzésekre kerül sor. Lesz gyermekfoci, női mérkőzés és összemérei erejét az ún. aranycsapat és az ifjúsági csapat. Gyermekjáték, családi vetélkedő, kürtöskalács készítés, hobbi kiállítás várja az érdeklődőket. A vállalkozó kedvű felnőttek kipróbálhatják magukat szkander-versenyen, illetve sörivő versenyen. Tervek között szerepel sárkányrepülés (sétarepülés), bábszínház vagy vásári komédia, majd tombola. Estére sztárvendéget várnak a szervezők. A falunap tábortűz mellett zárul.

Germán Ervin

Kérdeztünk – válaszoltak

Az önkormányzati ciklus három-negyedéhez érkezve azok a képviselők értékelték a testület munkáját, akik első ciklusukat töltik a képviselő-testületben. Arról kérdeztük őket, hogy miért indultak a választáson, milyen céljaik, terveik voltak, valamint, hogyan látják településünk jelenét és közeljövőjét.

Poós Gusztáv

– *Miért indultál a képviselő-választáson, milyen céljaid, terveid voltak, amiket képviselőként meg szeretnél volna valósítani?*

– Elégedetlen voltam az előző képviselő-testület munkájával, szerettem volna többet tenni a falu életéért. Arra gondoltam, hogy olyan képviselőre van szükségünk az embereknek, aki itt él a településen, nem csak aludni jár Sitkére. Véleményem szerint az a jó képviselő, aki kapcsolatot tart a lakosság és az önkormányzat között. Sok biztatást, támogatást kaptam barátaimtól, ismerőseimtől, ezért belevágtam. Úgy gondoltam, hogy képviselőként elősegíthetem az utak állapotának javítását, az infrastruktúra fejlesztését. Megfelelő szabályozással jól kihasználhatóvá szerettem volna tenni a művelődési házat. Hozzá szerettem volna járulni az iskola működésének biztosításához, közösségi rendezvények megszervezéséhez.

– *Melyeket sikerült ezekből megvalósítani?*

– Sok szerepem volt a falubál megszervezésében, és szeretném ebből hagyományt teremteni. Elkészült a művelődési ház, amit azóta birtokba vettek a lakosok. Működik az iskola, ami egy ilyen kis településen, úgy gondolom, nem kis érdem. A képviselő-testület saját kézzel javította ki a település útjait, ami ugyan nem tartott ki hosszú ideig, de néhány hónapig segítség volt.

– *Hogyan értékeled az elmúlt három évet? Melyek voltak a legjelentősebb előrelépések a falu életében?*

– Sajnos azt kell mondom, hogy lényeges változás nem történt a falu életében. Mindenképpen eredménynek számít az, hogy elfogadásra került a rendezési terv, lényeges előrelépések történtek a csatorna ügyében.

– *Miben látod a település jövőjét? Melyek a legfontosabb lépések, amelyeket még ebben a ciklusban meg kellene valósítani? Vannak e ezekre reális esélyek?*

– Az önkormányzati telkek kialakítása nagyon fontos lenne a település szempontjából, az önkormányzati hivatal nyitva tartási idejét is meg kellene változtatni, hogy több ügyfélfogadási idő legyen, amikor a lakosok az ügyeiket intézhetik. A csapadékvíz elvezetésének megoldása is nagyon fontos feladat lenne.

Nagyon fontos lenne a jelenleginél jobb közösséggé kövacsolni a falut, összefogni az embereket.

Kéthelyi Károly

– *Miért indultál a képviselő-választáson, milyen céljaid, terveid voltak, amiket képviselőként meg szeretnél volna valósítani?*

– Szerettem volna átlátni és megérteni a testület munkáját, a korábbiaknál jobb döntésekkel elősegíteni a falu fejlődését. Tenni akartam valamit Sitkéért és a sitkei lakosokért. Szerettem volna megerősíteni és elősegíteni a faluközösséget. Szerettem volna, ha sikerül járdát építtetni a Vadkert és a falu között, valamint megoldani a csatornázást a településen.

– *Melyeket sikerült a terveidből megvalósítani?*

– Nem sok mindent. Fontosnak tartom, hogy elindult a szemétszállítás és nem kellett fizetni a kukákért. Az utak állapota annak ellenére, hogy a képviselő-testület saját kezűleg javította, nem sokat javult. Sikerült felújítani az óvoda tetőszerkezetét, és a terasz burkolatát.

– *Hogyan értékeled az elmúlt három évet? Melyek voltak a legjelentősebb előrelépések a falu életében?*

– Azt gondolom, mindenképpen eredmény, hogy hibás döntések nem születtek az önkormányzati üléseken. Nem adósodott el a falu, megmaradt az iskola, mert megszüntetni csak egy döntés, de újból létrehozni szinte képtelenség egy iskolát. Szociális téren is történtek előrelépések, az idősok számára bevezettük a házi segítségnyújtást, valamint szabályoztuk a művelődési ház működését.

– *Miben látod a település jövőjét? Melyek a legfontosabb lépések, amelyeket még ebben a ciklusban meg kellene valósítani? Vannak e ezekre reális esélyek?*

– Hiányzik az összefogás, a társadalmi munka, szükség lenne állami támogatásokra, ezek hiányában sajnos örülhetünk, ha a víz felszínén tudunk maradni. Szükség lenne önkormányzati telkek kialakítására, munkahelyek teremtésére, idegenforgalmi fejlesztésekre. Sajnos a telkek kialakítása nagyon lassú folyamat, és az ingatlanpiac sem mozog úgy, mint néhány évvel korábban.

Gaál Tibor

– *Miért indultál a képviselő-választáson, milyen céljaid, terveid voltak?*

– Sok biztatást kaptam az ismerőseimtől, akik arra buzdítottak, hogy jelöltessem magam. Ismeretségeimet szerettem volna a falu javára fordítani. Azokat a dolgokat elvégezni, amelyeket már korábban kellett volna, de nem történtek meg. Fontosnak tartottam, hogy oldjuk meg a csapadékvíz elvezetését a településen, valamint a szennyvízcsatorna kiépítésének elősegítése is a terveim között szerepelt.

– *Melyeket sikerült a terveidből megvalósítani?*

– Pályázat útján sikerült megvásárolni az önkormányzatnak a sportpályát. Az óvoda tetejének a felújítása is megtörtént. Lényeges lépések történtek a szennyvízcsatorna kiépítésében.

– *Hogyan értékeled az elmúlt három évet? Melyek voltak a legjelentősebb előrelépések a falu életében?*

– Azt gondolom, lényeges változás a vadkerti út feljavítása, a karácsonyi és öregeknapi rendezvények újraindítása, valamint az, hogy az önkormányzatnak nincs adóssága és biztosítani tudta, ha nagy áldozatok árán is, az iskola működését.

– *Miben látod a település jövőjét? Melyek a legfontosabb lépések, amelyeket még ebben a ciklusban meg kellene valósítani?*

– Ha a településnek több lakosa lenne, akkor az önkormányzat is jobb helyzetbe kerülne. Telkeket kellene kialakítani, ami folyamatban van, és lakosokat csábítani Sitkére. Sajnos nincs lehetősége az önkormányzatnak vállalkozások számára ipari területeket kialakítani, bár ez sokat jelentene a falu számára. Az oktatás színvonalának javítása pedig hozzájárulna az iskola megtartásához, ehhez azonban az kell, hogy minél több gyereket írassanak a sitkei iskolába.

– *Milyen előrelépésekre vannak reális esélyek?*

– A csapadékvíz elvezetésében még történhetnek előrelépések a hátralévő évben, valamint a Böllönt-ér pihenőparkká történő kialakítása is folyamatban van, ami egy jelentős színfoltja lesz a településnek.

Gy. J.

S P O R T

Sitke labdarúgásáról röviden

A megyei II. osztályú bajnokság Strabag sárvári csoportjában szereplő Sitke felnőtt labdarúgó csapata tavasszal folytatta őszi rapszodikus szereplését. Meglepő idegenbeli győzelmeket kínos hazai vereségek követték. A tavaszi mérleg: 10 mérkőzésből 4 győzelem és 6 vereség. A hátralevő 5 találkozóból feltétlenül „hozni kellene két hazai mérkőzést” a biztos bennmaradáshoz.

Az ifjúsági csapat az 5. helyen áll a tabellán. A fiatalok minden dicséretet megérdemelnek teljesítményükért. A Jákfa csapatát például 20:0-ra !! verték hazai pályán.

Mérkőzések, eredmények:

Ostffyasszonyfa – Sitke	1:7	ifi:(1:2)
Sitke – Kenyeri	1:2	(2:2)
Sitke- Bő	3:5	(6:2)
Mersevát – Sitke	2:1	(0:1)
Nagysimonyi - Sitke	3:0	(2:1)
Sitke – Jákfa	3:2	(20:0)
Hegyhát – Sitke	0:1	(2:2)
Ikervár – Sitke	2:3	(0:0)
Sitke – Kemenesmagasi	1:3	(4:1)
Sitke – Ölbő	0:2	(5:2)

A felnőtt bajnokság állása:

1. Gérce	25	22	2	1	81:19	68
2. Ikervár	25	15	5	5	50:25	50
3. Hegyhát	25	14	4	7	63:29	46
4. Bő	25	14	4	7	68:49	46
5. Kenyeri	25	13	7	5	40:33	46
6. Ölbő	25	14	2	9	42:28	44
7. Szeleste	25	12	3	10	51:48	39
8. Rábasömjén	25	10	6	9	44:46	36
9. Pecöl	25	8	7	10	30:34	31
10. Nagysimonyi	25	8	5	12	49:50	29
11. Sitke	25	8	1	16	39:61	25
12. Mersevát	25	7	4	14	34:55	25
13. Kemenesmagasi	25	6	5	14	28:44	23
14. Ostffyasszonyfa	25	5	6	14	30:63	21
15. Csénye	25	5	4	16	29:66	19
16. Jákfa	25	4	5	16	32:60	17

Kiss

„Húsvéti Torna” 2005.

Az idén korán volt húsvéthétfő. Március 28-ára esett. Az időjárás kezdetben nem fogadta kegyeibe az Együtt Sitkéért Egyesület éves programjába bekevert „Húsvéti Torna” sportnapot. Aggódunk mi, szervezők, hogy a pálya mély talaja megsínyli a nagy igénybevételt, ezért a torna előtt is és utána is lehangoltuk a pályát.

Végül a déli 12 órára meghirdetett megnyitón már ragyogó napsütés várta a csapatokat. A tornára benevezett 8 csapatot két négyes csoportba soroltuk, ahol körmérkőzéses formában játszottak a helyezésekért. A pálya méretét 50x35 méterre alakítottuk ki, 5x2 méteres kapukkal, hogy élvezhetőbb legyen a játék, és több gölt lássanak az érdeklődők.

Mérkőzések, eredmények:

X csoport:

Vásárosmiske – Barátok	5:0
Sitkei Old Boys – Gérce	4:1
Vásárosmiske – Gérce	5:0
Sitkei Old Boys – Barátok	5:1
Sitkei Old Boys – Vásárosmiske	1:0

A csoport végeredménye:

1. Sitkei Old Boys	9 pont
2. Vásárosmiske	6 pont
3. Gérce	3 pont
4. Barátok	0 pont

Y csoport:

Bejcgertyános – Mozaik	3:3
Káld – Borostyánkert	5:1
Mozaik – Borostyánkert	0:1
Káld – Bejcgertyános	4:2
Bejcgertyános – Borostyánkert	3:1
Mozaik – Káld	0:2

Sitkei Amazonok és Sitkei Boszorkányok

A csoport végeredménye:

1. Káld	9 pont
2. Bejcgertyános	4 pont
3. Borostyánkert	3 pont
4. Mozaik	1 pont

Elődöntő mérkőzései:

Sitkei Old Boys – Bejcgertyános	0:1
Káld – Vásárosmiske	3:1

Döntő:

Bejcgertyános – Káld	3:1
----------------------	-----

Győzelmével a 2005. évi Húsvéti Tornát Bejcgertyános csapata nyerte, hazavihette a felajánlott kupát és ajándékkosarat.

A torna legjobb játékosa Kovács Balázs (Bejcgertyános), legjobb kapus Berkovics Gyula (Sitkei Old Boys), a torna gólkirálya: Őri Péter (Káld) lett.

Nagy érdeklődés (több mint 200 néző) kísérte a női csapatok mérkőzését. Bebizonyosodott, hogy a hölgyeknek ehhez a szép játékhoz is van érzékük, és kiválóan kezelik a labdát. Igazi show-műsort adtak.

Eredmény:

Sitkei Amazonok – Sitkei Boszorkányok 3:6

A labdarúgó mérkőzések közben tojásdobáló verseny zajlott a fűben, jó szórakozást és elfoglaltságot kínálva a kicsiknek. A versenyt nagy csatában Kiss Bence nyerte. A meghirdetett 11-es rúgó verseny sokakat vonzott. A benevezett versenyzők profiként rugdosták a gólokat és végül Harcsár Róbert (Gérce) bizonyult a legjobbnak.

A visszajelzésekből megállapítható, hogy az Együtt Sitkéért Egyesület rendezvénye elérte célját. Jó kapcsolódást, szórakozást nyújtott versenyzőknek, résztvevő családoknak egyaránt.

Pénzes László

SPORT

Múltidéző beszélgetés Gőcze Andreával, a válogatott sprinterrel

Ha a sitkeieket megkérdezzük, ismerik-e Mándli Lászlónét, többnyire nemleges választ kapunk. Ám, ha Mándli Lászlóné Gőcze Andrea felől érdeklődünk, már egészen más a helyzet. Andreát nagyon sokan ismerik és szeretik községünkben, annak ellenére, hogy immáron három évtizede elköltözött Sitkéről. Kíváncsiak voltunk, mi történt az elmúlt években az egykori kiváló atlétával, válogatott sportolóval.

– *Andrea, ki fedezte fel atlétikai tehetségedet?*

– Általános iskolás koromban Tekus Ottóné volt a testnevelő tanárom. Ő választott ki az iskola háromtusa csapatába. A kislabdadobásból, távolugrásból és természetesen futásból álló versenyszámban bajnokságot nyertünk a sárvári és Sárvár környéki iskolák között. Aztán 1975-ben a sárvári Tinódi Lantos Sebestyén Gimnáziumban folytattam tanulmányaimat. Ott Pünköszt Huba lett a testnevelő tanárom. Tulajdonképpen őt tekintem nevelődzőmnek, neki köszönhetően döntöttem az atlétika mellett. A giminek nagy jó atlétika csapata volt, sok jelentős versenyt nyertünk abban az időben.

– *Hogyan, mikor kerültél kapcsolatba a versenysporttal?*

– Eredményeimnek köszönhetően 1976-ban a szombathelyi Nagy Lajos Gimnázium testnevelés tagozatos tanulója és a HALADÁS VSE igazolt sportolója lettem. Beilleszkedésemet segítette, hogy a gimiben egy nagyon jó közönségbe kerültem, válogatott sportolókkal, kosarasokkal, atlétákkal tanulhattam együtt. És jött velem Huba bácsi, aki edzőként a Haladásban is egyengette pályafutásomat. Szívesen emlékszem vissza Simon Gyula bácsira is, aki a „Lajosban” volt a testnevelő tanárom.

– *Melyek voltak a fő számaid?*

– Elsősorban sprinter voltam, 100, 200 m-en és természetesen a váltószámokban versenyeztem. Nagy ritkán azonban a 400 m-es síkfutásban is kipróbáltam magam.

– *Mik voltak sportolói pályafutásod legfontosabb állomásai? Melyek voltak legkiemelkedőbb eredményeid?*

– Büszke vagyok arra, hogy serdülő, ifi és utánpótlás válogatott voltam. Or-

szágos korosztályos bajnokságokat, nemzetközi versenyeket nyertem. Emlékeztet az 1977-es év, amikor is ifi kategóriában országos bajnok lettem. Így indulhattam volna a Romániában megrendezett IBV-én, de sajnos egy vakbélgyulladás közbeszólt. A műtét után egy hónappal viszont 12,03 másodperccel

Gőcze Andrea a dobogó legfelső fokán
„Tinódi” színekben

egyéni csúcsot futottam egy ausztriai versenyen. Az ifikor után komolyan megsérültem, részleges combizom szakadást szenvedtem. Nehezen jöttem rendbe, felépülésem majdnem két évig tartott. Ajkán, Győrben próbálkoztak a kezeléssel, de végül is Eiben doktor-nak, a budapesti Sportkórház főorvosának köszönhettem, hogy újra a rekortánra léphettem. Abban az évben, 1982-ben az Újpesti Dózsa pályáján rendezték az országos atlétikai bajnokságot. Itt végre ismét felállhattam a dobogó legfelső fokára, és egyéni csúccsal, 10,03 másodperccel lettem a Magyar Népköztársaság bajnoka. 200 m-en is csak minimális különbséggel szorultam a második helyre. A sok megpróbáltatás után boldogan vettem tudomásul, hogy Bakai József, az akkori szövetségi kapitány ismét számít rám a válogatott keretben. El kell mondanom, hogy ezt az

eredményt már az új edzőmnek, Halmosiné Séfer Rozáliának köszönhettem.

– *Ezeket a bajnoki címeket, kiváló helyezéseket milyen edzőmunkával alapoztad meg?*

– Nagyon nehéz volt élsportolónak lenni, mindenhol és mindenkinek egyformán megfelelni. Minden délután edzettünk, de a versenydőszakban a napi két penzum teljesítése sem volt ritka. Az alapozó időszakban sok-sok kilométert futottunk, és természetesen erősítettünk. Tavasszal és nyáron pedig a technikai edzések domináltak. Szinte minden hétfőgőzén versenyeztünk, nekem pedig még a gimnáziumi órákra és később az érettségire is készülnöm kellett. A versenysport rengeteg lemondással jár, ezért is örülök, hogy fiam, Tamás nem lett élsportoló, habár a tehetsége megvolt hozzá.

– *Andrea, de hát akkor megérte az a sok lemondás, a kemény, megfeszített munka?*

– Természetesen, igen. A versenysport kitalásra nevel, növeli az akaraterőt, az önbizalmat. Ezeknek a tulajdonságoknak később, a civil életben is nagy hasznát vettem. A váltószámok során pedig megtanultam, hogy a másik emberre is figyelni kell. A versenysportnak köszönhetően

Szombathelyi Haladás „csúcsváltója”: Treiber Zita, Varga Judit, Bangó Éva és Gőcze Andrea

bejártam az egész országot. Versenyeztem az NDK-ban, az NSZK-ban, Lengyelországban, Bulgáriában és Ausztriában. A külföldi utazás lehetősége a mi időnkben egy nagyon erős motivációs tényező volt. A sport révén nagyon jó állásom lett a vasútnál, akkoriban anyagiilag is megfelelően dotálták a élsportot.

– *Mikor, miért hagytad abba az aktív versenyzést?*

(Folytatás a 12. oldalon)

S P O R T

Múltidéző beszélgetés Gőcze Andreával, a válogatott sprinterrel

(Folytatás a 11. oldalról)
– 1983-ban férjhez mentem. Férjem, Mándli László, a Haladás vívószakosztályának versenyzője, edzője volt, innen az ismeretség. 1986-ban megszületett Tamás, így kénytelen voltam feladni sportkarrieremet. Szülés után minden vágyam az volt, hogy visszatérjek a versenypályára. Sajnos apósom meghalt, így valakinek vinnie kellett a családi vállalkozást. Jelenleg is a Mártírok tere 10.sz. alatti optikus boltunkban dolgozom. Az üzlet irányítása leköti minden energiámat, időmet, így még az „Old boys” ver-

Gőcze Andrea
magyar válogatott atléta

senyeken sem tudok indulni, pedig már sokszor hívtak a csapatba. Magával a sporttal viszont nem szakítottam. Aerobik órára járok, jó időben a Csónakázó-

tó körül futok átlagban 3-4 km-t.

– *Mi a véleményed napjaink sportjáról, a teljesítményfokozó szerek szerepéről?*

– „Ez” a sport, már nem „az” a sport. Én büszke vagyok arra, hogy minden eredményemet tisztán értem el. Szerintem, aki ma nemzetközi szintű versenyző, az nagy valószínűséggel a tiltott szerek segítségét is igénybe veszi. Van aki ügyesen csinálja, s vannak, akik megbuknak az ellenőrzéseken. Ma a sportban hatalmas összegek mozognak, a befektetők számára üzletté vált ez a nemes küzdelem. Az nem jó

dolog, hogy minden a pénz körül forog. Alapvetően optimista alkat vagyok, így még mindig bízom egy pozitív irányú változásban. Magyar viszonylatban, pedig a vidéki műhelyek helyzetének javulásában. Fontos, hogy a költségvetés az eddigieknél jobban támogassa a versenysportot, illetve a szabadidő sportot. És itt nemcsak pusztán az anyagiakra gondolok, hanem az egész finanszírozási rendszer átfogó reformjára is.

– *Úgy legyen! Kedves Andrea, köszönöm az interjút, és további sok sikert kívánok a civil életben!*

Kondics Erika

III. Kemenesalja Kupa teke csapatverseny végeredménye

Harmadik alkalommal került megrendezésre Sitkén a Borostyánkert Vendéglő és Tekéző tekepályán a Kemenesalja Kupa 4 fős csapatbajnokság. Az őszi-tavaszi rendszerű, 40 vegyes gurításos versenyen 9 csapat vett részt.

A Laguna, a Prémesek és a Sitkei Öregfiúk megismételték tavalyi kiváló szereplésüket, és ismét a dobogón végeztek.

Végeredmény:

1. Laguna	16	15	- 1	9622 fa	30 pont
2. Prémesek	16	13	- 3	9494 fa	26 pont

3. Sitkei Öregfiúk	16	11	- 5	9478 fa	22 pont
4. Célpont Tokorcs	16	10	- 6	9236 fa	20 pont
5. Borostyánkert	16	10	- 6	9116 fa	20 pont
6. Nagysimonyi	16	5	- 11	8798 fa	10 pont
7. Celldömölki Bábuk	16	4	- 12	8729 fa	8 pont
8. Barátok	16	4	- 12	8004 fa	8 pont
9. Aranykezek	16	0	- 16	7861 fa	0 pont

Versennyel egybekötött, ünnepélyes eredményhirdetésre és díjkiosztásra május 29-én került sor a tekepályán. Kiss

Célpont Tokorcs és a Sitkei Öregfiúk csapata

Bajnokok a levegőben

Az Európa bajnok, a 2002. évi világbajnoki ezüstérmes Helmut Stern, a sitkei repülőtér főpilótája és műszaki vezetője az idén is sok örömet és dicsőséget szeretne szerezni választott falujának: Sitkének.

Az utolsó világbajnokságon szerzett ezüstérem mellé az idei VB-en megpróbálja az aranyérmet is megszerezni.

Közösen készül ismét az osztrák nemzeti válogatott a magyarral a nagy megmérettetésre. Kis falunk már számos nagy pilótának adott otthont a levegőben és a földön egyaránt.

Smuk Anette

A Kápolnáért Kulturális és Sportegyesület ingyenes lapja

Szerkeszti a szerkesztőbizottság: Germánné Cseszkó Blanka, Gróf Lászlóné, Györgyi János, Kiss László, Kondics Erika
Felelős szerkesztő: V. Molnár Zoltán (A szerkesztőség postacíme: 9671 Sitke, József A. u. 1.) Készült: Sárvár, Újsziget-rotta